

ΕΓΚΛΗΣΗ-ΜΗΝΥΣΗ

1.Ιωάννης Σακκάς, Πρώην Εισαγγελέας κλπ (σύνολον 106)

Και των στο τέλος της παρούσας συνυπογραφόντων εγκαλούντων -μηνυτών

Κ Α Τ Α

Α) Των μελών της Ολομέλειας της ΙΒ Βουλής της Β' Βουλευτικής Συνόδου ως Δικαστικού – Εισαγγελικού (συλλογικού) Οργάνου με την εκ του Συντάγματος ειδική και αποκλειστική συνταγματική αρμοδιότητα για άσκηση ποινικής δίωξης κατ'άρθρο 86 του Συντάγματος και του Ν 3126/2003, στην Αθήνα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο κατά το χρονικό διάστημα από 16/10/2008 ημέρα Πέμπτη έως 3/9/2009,

για την πράξη της κατάχρησης εξουσίας κατ'εξακολούθηση (άρθρα 98, 239 β Ποινικού Κώδικα), με πρόκληση απαλλαγής υπαιτίων από την τιμωρία με παράλειψη άσκησης της δικαστικής-εισαγγελικής αρμοδιότητας της ΙΒ Βουλής για διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σε πρώτο στάδιο με ειδική προανακριτική κοινοβουλευτική επιτροπή και στη συνέχεια μη εμπρόθεσμης ποινικής δίωξης στην υπόθεση Βατοπεδίου κατά πολιτικών προσώπων μελών Κυβέρνησης ή Υφυπουργών για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους κατ'άρθρο 86 του Συντάγματος και του Ν 3126/19-3-2003 (ΦΕΚ 66 Α, περί ποινικής ευθύνης Υπουργών), και τελικώς πρόκλησης ατιμωρησίας πολιτικών προσώπων, λόγω παύσης οριστικά δίωξης κατά υπαιτίων ασκηθείσα εκπροθέσμως από την (επομένη) ΙΓ Βουλή, σύμφωνα με το αριθμ. 1/8-2-2011 Βούλευμα του Ειδικού Δικαστικού Συμβουλίου του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 86§4 του Συντάγματος, ενώ η συλλογική δικαστική-εισαγγελική αρμοδιότητα της ΙΒ Βουλής είχε ενεργοποιηθεί εντός της Β' Βουλευτικής Συνόδου της ΙΒ Βουλής, με την από 16-10-2008 ημέρα Πέμπτη υποβολή πρότασης 101 Βουλευτών για άσκηση ποινικής δίωξης για παράβαση του άρθρου 390 ΠΚ (απιστία σε βαθμό κακουργήματος σε βάρος του Δημοσίου) σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος.

Ενώ γνώριζαν σε καθεστώς Κράτους Δικαίου ότι:

α) είχαν την ειδική, δεσμευτική, αποκλειστική και ιδιαίτερη νομική-συνταγματική υποχρέωση να ασκήσουν άμεσα χωρίς χρονοτριβή την Ειδική Δικαστική-Εισαγγελική Συνταγματική Αρμοδιότητά τους κατά τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 86§§1-3 και τον ειδικό νόμο 3126/2003 περί δίωξης Υπουργών με τη διαδικασία της μυστικής ψηφοφορίας κατ'άρθρο 155§5 του Κανονισμού της Βουλής,

και επιπλέον κατ'άρθρο 120§2 του Συντάγματος όφειλαν να σεβαστούν το Σύνταγμα κατά τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος και

β) υπήρχε κίνδυνος εξάλειψης του αξιοποιήσιμου λόγω παρόδου της σύντομης αποσβεστικής προθεσμίας άσκησης της δικαστικής-εισαγγελικής τους αρμοδιότητας που ορίζεται στο άρθρο 86§3 εδαφ. δεύτερο του Συντάγματος, και ατιμωρησίας μελών κυβέρνησης,

εκτός τριών (3) βουλευτών-μελών αυτού: α) του βουλευτή, ως πρώην υπουργού Ευάγγελου Μπασιάκου (υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης), β) του βουλευτή Πέτρου Δούκα ως πρώην υφυπουργού (Οικονομικών) και γ) του βουλευτή Αλέξανδρου Κοντού ως πρώην υφυπουργού (Αγροτικής Ανάπτυξης) οι οποίοι απηλλάγησαν με το αριθμ. 1/8-2-2011 Βούλευμα του Ειδικού Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86§4 του Συντάγματος, ως υπαιτίων διωχθέντων τελικώς εκπροθέσμως από την επομένη ΙΓ΄ Βουλή με απόφασή της στις 16/17-11-2010 μετά το από 18-10-2010 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της, καθόσον επαύθη οριστικά η ποινική δίωξη κατ'αυτών για το κακούργημα της απιστίας κατ'εξακολούθηση σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου για συνολική ζημία άνω των 73.000 ευρώ (άρθρα 98 και 390 ΠΚ), ως τελεσθέντα κατά τη διάρκεια της Βουλευτικής Περιόδου της ΙΑ Βουλής (18-3-2004 έως 2-8-2007), ήτοι στις 25-1-2005, 26-7-2006, 3-11-2004, 17-5-2005, 7-6-2004, 22-6-2004, 6-7-2004, 26-7-2006, εξ αιτίας μη εμπρόθεσμης άσκησης ποινικής δίωξης σε μυστική ψηφοφορία υπό των μελών-βουλευτών της ως άνω Ολομελείας της ΙΒ Βουλής ως Συλλογικού εκ του Συντάγματος Εισαγγελέα κατά των ως άνω κατηγορουμένων στην υπόθεση Βατοπεδίου, που οδήγησε στην εξάλειψη του αξιοποιήσιμου των πράξεων των ως άνω υπαιτίων, όπως αναφέρεται στο απαλλακτικό βούλευμα που περιέχεται στα Πρακτικά της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων ΙΓ΄ Περιόδου, Β΄ Συνόδου, ΟΓ΄ Συνεδρίασης 8 Φεβρουαρίου 2011 στις σελίδες 4899 έως 4929 (Σχετ. 1).

B) Κατά παντός άλλου υπευθύνου.

I. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

A) Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος όπως αυτό αναθεωρήθηκε το έτος 2001, μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει....

2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3. Αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση.

3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφασή της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται

στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών.

Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Με τη διαδικασία και την πλειοψηφία του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλεί την απόφασή της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την προδικασία ή την κύρια διαδικασία.

4. Αρμόδιο για την εκδίκαση των σχετικών υποθέσεων σε πρώτο και τελευταίο βαθμό είναι, ως ανώτατο δικαστήριο. Ειδικό Δικαστήριο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από έξι μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και επτά μέλη του Αρείου Πάγου. ... Στο πλαίσιο του Ειδικού Δικαστηρίου της παραγράφου αυτής λειτουργεί Δικαστικό Συμβούλιο που

συγκροτείται για κάθε υπόθεση από δύο μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και τρία μέλη του Αρείου Πάγου. Τα μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου δεν μπορεί να είναι και μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου. Με απόφαση του Δικαστικού Συμβουλίου ορίζεται ένα από τα μέλη του που ανήκει στον Άρειο Πάγο ως ανακριτής. Η προδικασία λήγει με την έκδοση βουλεύματος. .. Σε περίπτωση παραπομπής προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου συμπαραπέμπονται και οι τυχόν συμμετοχοί, όπως νόμος ορίζει.

5. Αν για οποιονδήποτε άλλο λόγο, στον οποίο περιλαμβάνεται και η παραγραφή, δεν περατωθεί η διαδικασία που αφορά δίωξη κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, η Βουλή μπορεί, ύστερα από αίτηση του ίδιου ή των κληρονόμων του, να συστήσει ειδική επιτροπή στην οποία μπορούν να μετέχουν και ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί για τον έλεγχο της κατηγορίας».

Β) Κατά τον Κανονισμό της Βουλής, ως τροποποιήθηκε στις 6.12.2001 και ίσχυε κατά τη διάρκεια της ΙΒ Βουλής στο Κεφ. ΣΤ με τίτλο ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ ΣΕ ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, ΤΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ μεταξὺ άλλων ορίζονται τα εξής:

« **Άρθρο 153 1** Η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη εναντίον όσων διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος και το νόμο για την ευθύνη των Υπουργών. 2. Ο Πρόεδρος της Βουλής ανακοινώνει στην Ολομέλεια της Βουλής ή στο Τμήμα διακοπής των εργασιών της, αμέσως μετά την υποβολή τους, τα στοιχεία που διαβιβάζονται στη Βουλή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 86 παρ 2 εδ β' του Συντάγματος.

Άρθρο 154 1 Για την άσκηση δίωξης κατά το προηγούμενο άρθρο εναντίον προσώπου που είναι ή διατέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός απαιτείται πρόταση κατηγορίας και απόφαση της Βουλής που δέχεται την πρόταση αυτή. 2. Η πρόταση για την άσκηση δίωξης κατά των προσώπων της παρ. 1. του άρθρου 153 υποβάλλεται γραπτώς και υπογράφεται τουλάχιστον από τριάντα (30) Βουλευτές, διαφορετικά είναι απαράδεκτη. 3. Η πρόταση για άσκηση δίωξης πρέπει να προσδιορίζει με σαφήνεια τις πράξεις ή τις παραλείψεις που σύμφωνα με το νόμο για την ευθύνη των Υπουργών είναι αξιόποινες και να μνημονεύει τις διατάξεις που παραβιάστηκαν.

Άρθρο 155. Συζήτηση της πρότασης 1. Όλα τα θέματα που σχετίζονται με τη διαδικασία παραπομπής των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών σε δίκη εγγράφονται σε ειδική ημερησία διάταξη. 2. Αμέσως μετά την κατάθεσή της η πρόταση άσκησης δίωξης ανακοινώνεται στην Ολομέλεια της Βουλής, τυπώνεται, διανέμεται στους Βουλευτές και εγγράφεται στην ειδική ημερησία διάταξη της προηγούμενης παραγράφου μέσα σε δεκαπέντε ημέρες από την κατάθεσή της. 3. Η συζήτηση περιορίζεται μόνο στη λήψη απόφασης για συγκρότηση ή όχι ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης... 5. Η ψηφοφορία για όλα τα ζητήματα του άρθρου 86 του Συντάγματος είναι μυστική. Σ' αυτήν δεν μετέχει εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση άσκησης δίωξης, αν είναι Βουλευτής. 6. Η απόφαση για τη συγκρότηση επιτροπής λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, άλλως η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη..»

Γ) Κατά τις διατάξεις του ειδικού νόμου 3126/2001 που εκδόθηκε σε εκτέλεση του ως άνω άρθρου του Συντάγματος, μεταξύ άλλων ορίζεται:

Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής του νόμου 1. Πλημμελήματα ή κακουργήματα, που τελούνται από Υπουργό, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού από το κατ' άρθρο 86 του Συντάγματος Ειδικό Δικαστήριο, ακόμη και αν ο Υπουργός έχει παύσει να έχει την ιδιότητα αυτή. 2. Τυχόν συμμετοχοί συμπαραπέμπονται και δικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού. 3. Οι αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1, οι οποίες δεν τελέστηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού, δικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 2 Έννοια όρων του νόμου 1. Όπου στον παρόντα νόμο χρησιμοποιείται ο όρος "Υπουργός", νοείται μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός. 2. Όπου στον παρόντα νόμο χρησιμοποιείται ο όρος "συμμέτοχος", νοείται: (α) ο συναυτουργός, ηθικός αυτουργός, άμεσος ή απλός συνεργός στην πράξη που αποδίδεται στον Υπουργό και (β) ο φυσικός ή ηθικός αυτουργός ή ο άμεσος ή απλός συνεργός στην πράξη, για την οποία αποδίδεται στον Υπουργό η κατηγορία του ηθικού αυτουργού, άμεσου ή απλού συνεργού. 3. Οι Υπουργοί θεωρούνται υπάλληλοι κατά την έννοια του άρθρου 13 περ. α` του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 3 Παραγραφή – Προθεσμία 1. Οι αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 του νόμου αυτού παραγράφονται με τη συμπλήρωση πέντε (5) ετών από την ημέρα που τελέστηκαν.

Η προθεσμία της παραγράφου του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται μόνο στις εξής περιπτώσεις: α) όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος, κατά τη διάρκεια της οποίας τελέστηκε η πράξη, εκτός αν στο μεταξύ εκδόθηκε η απόφαση του άρθρου 6 παρ. 2 του νόμου αυτού, β) όσο διαρκεί η κύρια διαδικασία και γ) όσο ισχύει η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, για την αναστολή της δίωξης, της προδικασίας ή της κύριας διαδικασίας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 6 παρ. 5 του νόμου αυτού. Σε κάθε περίπτωση η παραγραφή επέρχεται με τη συμπλήρωση δέκα (10) ετών από την τέλεση της πράξης.

2. Το αξιόποινο των πράξεων των Υπουργών, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, εξαλείφει-

ται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο νόμο αυτόν.

Άρθρο 4 Η αρμοδιότητα της Βουλής 1. Δεν επιτρέπεται προκαταρκτική εξέταση, ποινική δίωξη, προανάκριση ή ανάκριση κατά Υπουργού, για τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, χωρίς προηγούμενη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής κατά τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος. 2. Αν κατά τη διεξαγωγή άλλης διοικητικής εξέτασης, προκαταρκτικής εξέτασης, προανάκρισης ή ανάκρισης προκύψουν στοιχεία, τα οποία έχουν σχέση με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την εξέταση, προανάκριση ή ανάκριση. 3. Η διαβίβαση των στοιχείων, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, δεν εμποδίζει την πρόοδο της έρευνας ή εξέτασης ως προς άλλα πρόσωπα. 4. Σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται σε αυτόν που διενεργεί την έρευνα ή την εξέταση αξιολόγηση των στοιχείων που έχουν σχέση με ενδεχόμενη ποινική ευθύνη Υπουργών.

Άρθρο 5 Κίνηση διαδικασίας – Προκαταρκτική εξέταση 1. Η διαδικασία της ποινικής δίωξης κινείται εφόσον το ζητήσουν εγγράφως, με συγκεκριμένη αναφορά στα στοιχεία της αξιόποινης πράξης και μνεία των διατάξεων που παραβιάστηκαν, τριάντα (30) τουλάχιστον βουλευτές, διαφορετικά είναι απαράδεκτη. 2. Η Βουλή, αφού υποβληθεί το ανωτέρω αίτημα στο Προεδρείο, με απόφαση που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί, σύμφωνα με τον Κανονισμό της, ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, άλλως η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Με την απόφαση που διατάσσει προκαταρκτική εξέταση τάσσεται και προθεσμία για την ολοκλήρωσή της και την υποβολή εγγράφου πορίσματος προς την Ολομέλεια μαζί με το αποδεικτικό υλικό.

3. Η επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση και μπορεί να αναθέτει σε Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών ή Εφετών την ενέργεια ειδικότερων πράξεων σχετικών με το αντικείμενο της προκαταρκτικής εξέτασης. Εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση δίωξης καλείται από την επιτροπή να δώσει εξηγήσεις αν το επιθυμεί.

4. Το πόρισμα της παραγράφου 2 πρέπει να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει ιδίως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μέσα που οδηγούν σε αυτά, όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις και σαφή πρόταση για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης. Αιτιολογημένη πρέπει να είναι και η πρόταση της τυχόν μειοψηφίας, η οποία καταχωρίζεται σε χωριστό κεφάλαιο του ίδιου πορίσματος.

5. Εάν η Ολομέλεια της Βουλής απορρίψει, κατά την παράγραφο 2 εδ. α` περίπτωση δεύτερη, ως προδήλως αβάσιμη την πρόταση για την άσκηση ποινικής δίωξης, νέα πρόταση, που στηρίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά είναι απαράδεκτη.

Άρθρο 6 Συζήτηση του πορίσματος – Άσκηση ποινικής δίωξης

1. Το πόρισμα εισάγεται προς συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής σύμφωνα με τον Κανονισμό

της. 2. Η απόφαση για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. 3. Η απόφαση για την άσκηση ποινικής δίωξης πρέπει να καθορίζει και να εξειδικεύει την αξιόποινη πράξη και την ποινική διάταξη που την προβλέπει και λειτουργεί ως άρση της ασυλίας, εάν ο Υπουργός έχει και τη βουλευτική ιδιότητα. 4. Μετά την, κατά τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, απόρριψη από την Ολομέλεια της Βουλής της πρότασης για την άσκηση ποινικής δίωξης, νέα πρόταση που αφορά τα ίδια πρόσωπα και τις ίδιες πράξεις, έστω και με διαφορετικό νομικό χαρακτηρισμό, είναι σε κάθε περίπτωση απαράδεκτη.

5. Η Ολομέλεια της Βουλής, αν το προτείνουν εγγράφως τριάντα (30) τουλάχιστον βουλευτές, μπορεί, με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, να αποφασίζει οποτεδήποτε την ανάκληση της απόφασής της για την άσκηση ποινικής δίωξης ή την αναστολή της δίωξης, της προδικασίας ή της κύριας διαδικασίας. Η αναστολή μπορεί να αρθεί με τις ίδιες διατυπώσεις.

Άρθρο 7 Συμμέτοχοι 1. Η άσκηση ποινικής δίωξης κατά Υπουργού καταλαμβάνει υποχρεωτικά και τους τυχόν συμμετόχους, οι οποίοι εφεξής κατηγορούνται και δικάζονται μαζί με τον Υπουργό. 2. Η αναστολή κατά το προηγούμενο άρθρο καλύπτει και τους συμμετόχους. Το ίδιο ισχύει και για την ανάκληση της δίωξης, εφόσον η Βουλή το αποφασίσει ρητώς. 3. Αν η Βουλή απορρίψει ως προδήλως αβάσιμη την πρόταση για την άσκηση ποινικής δίωξης (άρθρο 5 παρ. 2) ή αποφασίσει να μην ασκήσει δίωξη (άρθρο 6 παρ. 2), δεν θίγεται ως προς τους συμμετόχους η δικαιοδοσία των τακτικών ποινικών

δικαστηρίων, ως προς τους οποίους στην περίπτωση αυτή παύουν να έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του νόμου αυτού.

Άρθρο 8 Δικαστικό Συμβούλιο – Αρμοδιότητες 1. Μετά την άσκηση της δίωξης, ο Πρόεδρος της Βουλής κληρώνει σε δημόσια συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής πέντε τακτικά και τρία αναπληρωματικά μέλη για τη συγκρότηση του κατ' άρθρο 86 παρ. 4 του Συντάγματος Δικαστικού Συμβουλίου. Το Δικαστικό Συμβούλιο απαρτίζεται από τρία μέλη του Αρείου Πάγου και δύο μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και σε αυτό προεδρεύει το ανώτερο σε βαθμό μέλος του Αρείου Πάγου ή, μεταξύ ομοιοβάθμων, ο αρχαιότερος αρεοπαγίτης. Δύο αναπληρωματικά μέλη προέρχονται από τον Άρειο Πάγο και ένα από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Στην ίδια συνεδρίαση κληρώνονται και ο ασκών καθήκοντα εισαγγελέα του Συμβουλίου και ο αναπληρωτής του, από τα μέλη της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου. 2. Τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη του Συμβουλίου και ο εισαγγελέας αυτού, με τον αναπληρωτή του, κληρώνονται μεταξύ των μελών των δύο ανώτατων δικαστηρίων και της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, ...3. Αμέσως μετά τη διενέργεια της κλήρωσης, ο Πρόεδρος της Βουλής αποστέλλει στον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου την απόφαση της Βουλής για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του κατηγορούμενου Υπουργού, ...καθώς και όλη τη δικογραφία. Ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου διαβιβάζει όλα τα ανωτέρω στοιχεία στον Πρόεδρο του Δικαστικού Συμβουλίου.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος, το Δικαστικό Συμβούλιο έχει τις αρμοδιότητες των άρθρων 307 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 5... 6. Η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την άσκηση της ποινικής δίωξης έχει το χαρακτήρα γραπτής παραγγελίας, κατά το άρθρο 246 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, για τη διενέργεια κύριας ανάκρισης.

Άρθρο 10 Ανάκριση ...Άρθρο 11 Περάτωση προδικασίας

1. Μετά το πέρας της κύριας ανάκρισης, η δικογραφία διαβιβάζεται στον Εισαγγελέα του Δικαστικού Συμβουλίου. Ο Εισαγγελέας δύναται να επιστρέψει τη δικογραφία στον ανακριτή για συμπλήρωση της ανάκρισης ή να υποβάλει τη δικογραφία με πρότασή του στο Συμβούλιο. 2. Οι κατηγορούμενοι έχουν τα δικαιώματα του άρθρου 308 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 3. Το βούλευμα του Δικαστικού Συμβουλίου δεν υπόκειται σε κανένα ένδικο μέσο ... 4. Εάν συντρέχει περίπτωση παραπομπής μόνο του συμμετόχου, το Συμβούλιο τον παραπέμπει στο ακροατήριο του αρμόδιου κατά τις κοινές διατάξεις δικαστηρίου.

Άρθρο 12 Συγκρότηση Ειδικού Δικαστηρίου

1. Σε περίπτωση έκδοσης βουλεύματος που παραπέμπει Υπουργό στο ακροατήριο του Ειδικού Δικαστηρίου, ο Πρόεδρος της Βουλής κληρώνει σε δημόσια συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής δεκατρία τακτικά και έξι αναπληρωματικά μέλη για τη συγκρότηση του κατά το άρθρο 86 παρ. 4 του Συντάγματος Ειδικού Δικαστηρίου, μεταξύ των μελών του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας...».

Δ) Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 60 και 61 παρ. 1 του Συντάγματος, οι βουλευτές έχουν απεριόριστο το δικαίωμα της γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση και ο βουλευτής δεν καταδιώκεται ούτε εξετάζεται με οποιονδήποτε τρόπο για γνώμη ή ψήφο που έδωσε κατά την άσκηση των βουλευτικών καθηκόντων του.

Οι διατάξεις αυτές όμως δεν παρέχουν a priori ολική συνταγματική κατοχύρωση στην οποιαδήποτε αυθαιρεσία και παρανομία του βουλευτή και τούτο προκύπτει καταφανώς και από τις διατάξεις του άρθρου 120 παρ/φοι 2-3-4 του Συντάγματος και ούτε οι ανωτέρω διατάξεις είναι ανώτερης τυπικής ισχύος από αυτές του άρθρου 120 Συντ. οι οποίες δεσμεύουν και τους δικαστές και εισαγγελείς κατά την εφαρμογή του Συντάγματος και των νόμων που συμφωνούν με το Σύνταγμα.

Εκ του συνδυασμού των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι ο βουλευτής δεν διώκεται μόνον όταν επιτελεί το βουλευτικό του καθήκον εντός των ορίων του Συντάγματος, ήτοι όπως ορίζεται στο Ελληνικό Αυστηρό-Γραπτό Σύνταγμα. Διαφορετικά με την ψήφο και τη γνώμη του θα μπορούσε να προβεί σε εσχάτη προδοσία με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως οργάνου του Κράτους ή άλλο κακούργημα και να μη τιμωρείται, πράγμα που θα οδηγούσε σε κατάλυση της έννομης συνταγματικής τάξης. Οι ανωτέρω προστατευτικές διατάξεις καλύπτουν ατομικά τον βουλευτή ρητά και περιοριστικά μόνο στην περίπτωση γνώμης και ψήφου κατά την άσκηση γενικού βουλευτικού καθήκοντος.

Εξ αντιδιαστολής, a contrario, στο Αυστηρό-Γραπτό Ελληνικό Σύνταγμα δεν καλύπτουν τους βουλευτές οι ανωτέρω διατάξεις, όταν λειτουργούν ως δικαστική-εισαγγελική εξουσία και εν γνώσει τους παραλείπουν, δεν ασκούν την δικαστική-εισαγγελική αρμοδιότητά τους που τους ορίζει το Αυστηρό-Γραπτό Σύνταγμα, και με άμεσο δόλο παραλείπουν την άσκηση Συλλογικής Εισαγγελικής Αρμοδιότητας κατά τη τήρηση της αυστηρής-αναγκαστικής διαδικασίας του άρθρου 86 του Συντάγματος και δια της παραλείψεως άσκησης της δικαστικής-εισαγγελικής λειτουργικής αρμοδιότητάς τους, της Ολομέλειας της Βουλής, καθίστανται υπαίτιοι παράλειψης δίωξης κάποιου υπαίτιου μέλους κυβέρνησης ή υφυπουργού που τέλεσε ποινικό αδίκημα κατά την άσκηση των καθηκόντων του ή προκάλεσαν την απαλλαγή του από την τιμωρία.

Οι διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος είναι ειδικές έναντι των γενικών διατάξεων του άρθρου 68 (περί εξεταστικών κοινοβουλευτικών επιτροπών) του Συντάγματος και το τελευταίο

δεν υποκαθιστά την αυστηρή ειδική δικαστική διαδικασία του άρθρου 86 κατά την οποία οι εισαγγελείς βουλευτές ψηφίζουν ειδικά με μυστική ψηφοφορία κατά το άρθρο 155§5 του Κανονισμού της Βουλής προς αποφυγή επηρεασμού της δικαστικής-εισαγγελικής συνείδησής τους.

Η ανωτέρω δικαστική-εισαγγελική παράλειψη ως ομαδική, δημιουργεί κοινό άμεσο δόλο όταν οι βουλευτές απέχουν από την άσκηση της εισαγγελικής αρμοδιότητάς τους επί μακρόν χρόνο με αποτέλεσμα να εξαλείφεται το αξιόποινο της πράξης του υπαιτίου υπουργού ή υφυπουργού λόγω μη άσκησης της δικαστικής -εισαγγελικής αρμοδιότητάς τους εντός της αποσβεστικής προθεσμίας του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του αυστηρού γραπτού Συντάγματος.

Εξάλλου, η παράλειψη άσκησης υπό της Βουλής της κατ'άρθρο 86 δικαστικής-εισαγγελικής αρμοδιότητας καταφανώς δεν συνάδει με τις θεμελιώδεις αρχές της ισότητας των Ελλήνων ενώπιον του νόμου (άρθρο 4 §1 Συντ.), της άσκησης των εξουσιών όπως ορίζει το Σύνταγμα (άρθρο 1§3 Συντ.), ούτε με το σκοπό του Συνταγματικού Νομοθέτη να μην υπάρχει ποινική ατιμωρησία των υψηλά ισταμένων πολιτικών προσώπων, και οιαδήποτε αντίθετη νομική άποψη συνιστά ευθέως κατάργηση του Συντάγματος και της θεμελιώδους αρχής και θεσμού του πολιτεύματος ως δέσμευση του νομοθέτη από το Σύνταγμα και της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας από το Σύνταγμα και τους νόμους (άρθρο 134 α ΠΚ).

Η συνεχής παράβαση των αρχών αυτών από τη Βουλή, με σφετερισμό της ιδιότητας του βουλευτή ως οργάνου του Κράτους υπό των βουλευτών προς κατάλυση ή κατάσταση ανενεργού διαρκώς ή πρόσκαιρα του δημοκρατικού πολιτεύματος όπως αυτό στηρίζεται στη συνταγματική λαϊκή κυριαρχία ή σε θεμελιώδεις αρχές ή θεσμούς του πολιτεύματος, όπως είναι και ο δικαστικός -εισαγγελικός θεσμός του άρθρου 86 του Συντάγματος για την ποινική τιμωρία των υψηλά ισταμένων κυβερνητικών πολιτικών προσώπων, στοιχειοθετεί κακούργημα εσχάτης προδοσίας (άρθρο 134 §2 ΠΚ).

Ε) Σύμφωνα με το άρθρο 26 του Συντάγματος υφίσταται διάκριση εξουσιών και λειτουργιών. Υφίσταται όμως Συνταγματική Σύγκρουση Δικαστικών Εξουσιών με τις διατάξεις του Συντάγματος και ειδικά των άρθρων 86 (για ποινική δίωξη υπουργών και υφυπουργών με το Ν 3126/19-3-2003 ΦΕΚ Α 66), 49 (για ποινική δίωξη του Προέδρου της Δημοκρατίας με το Ν 265/17-2-1976 ΦΕΚ Α 36) και 61-62 (για άδεια της Βουλής προς άρση της βουλευτικής ασυλίας βουλευτή για άσκηση ποινικής δίωξης κατά του Βουλευτή από τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών [κατά τα άρθρα του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ): 27 (άσκηση ποινικής δίωξης στο όνομα της Πολιτείας), 43 (έναρξη ποινικής δίωξης), 36 (έναρξη αυτεπάγγελτης δίωξης), 50 (δίωξη μόνο με έγκληση όταν ορίζεται ρητά) ή από τον Εισαγγελέα Εφετών κατ'άρθρο 29 ΚΠΔ και κατ'άρθρο 10 Ν 3123/2003 ως συμπλ. με το άρθρο 8 Ν 3849/2010 (για το πόθεν έσχες)].

Υπό τις ανωτέρω διατάξεις του ΚΠΔ ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών και ο Εισαγγελέας Εφετών, είτε ως προϊστάμενος εισαγγελικής αρχής είτε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ως παραλήπτης μήνυσης, έγκλησης ή είδησης ότι διαπράχθηκε αξιόποινη πράξη αυτεπαγγέλτως διωκόμενη, ως έχουν αρμοδιότητα να κινήσει ποινική διαδικασία και ποινική δίωξη, υπόκειται στις συνέπειες του νόμου και δη του άρθρου 239 β του Ποινικού Κώδικα, ήτοι ελέγχεται για το κακούργημα της κατάχρησης

εξουσίας (τιμωρείται με κάθειρξη 5-10 έτη), εφόσον με άμεσο δόλο παραλείπει να διώξει τον υπαίτιο ή προκάλεσε την απαλλαγή του υπαιτίου από την τιμωρία, ενώ σε περίπτωση ενδεχομένου δόλου ερευνάται το πλημμέλημα της παράβασης καθήκοντος κατ άρθρο 259 ΠΚ.

Τηρουμένων των αναλογιών και για την ταυτότητα του νομικού λόγου, με τους τακτικούς Εισαγγελικούς Λειτουργούς ενόψει του ότι: α) κατ'άρθρο 4 του Συντάγματος, οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου, β) οι Έλληνες Βουλευτές έχουν ορκισθεί να υπακούουν στο Σύνταγμα και τους Νόμους κατ'άρθρο 59§1 του Συντάγματος, γ) οι Έλληνες Βουλευτές ως πολίτες έχουν ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να σέβονται το Σύνταγμα και τους νόμους που συμφωνούν με αυτό, δ) οι Έλληνες Βουλευτές ατομικά διώκονται ποινικώς έστω σύμφωνα με τη διαδικασία των άρθρων 61-62 του Συντ. αφού στη περίπτωση αυτοφώρου κακουργήματος συλλαμβάνονται και διώκονται και ε) στη περίπτωση του άρθρου 86 του Συντάγματος τα μέλη της Ολομελείας της Βουλής ως εκ του Συντάγματος Συλλογικού Εισαγγελέα, έχουν αυτοτελή δικαστική -εισαγγελική αρμοδιότητα και ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να ασκήσουν την Εισαγγελική αρμοδιότητα της Βουλής και να προβούν στην κίνηση της ποινικής δίωξης κατά τη διαδικασία που ορίζεται με τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 86 του Συντάγματος, το οποίο ως Ειδική Δικαστική-Εισαγγελική – Ποινική Συνταγματική Διάταξη σε περίπτωση που είτε ενεργοποιηθεί με πρόταση άσκησης ποινικής δίωξης από 30 βουλευτές, κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 86 Συντ. , είτε έλαβαν είδηση (κατ'άρθρο 36 ΚΠΔ) ότι διαπράχθηκε αξιόποινη πράξη από μέλος της Κυβέρνησης κατά την εκτέλεση του καθήκοντος και ως εκ τούτου το άρθρο 86 του Συντάγματος υπερισχύει της γενικής διάταξης του άρθρου 68 του Συντάγματος και τα μέλη της Ολομελείας της Βουλής ως πολίτες-βουλευτές αποκτούν αμέσως και αναγκαστικά εκ του Συντάγματος την από κοινού ιδιότητα και αρμοδιότητα του Εισαγγελικού Λειτουργού στην Ολομέλεια του Συλλογικού Οργάνου του άρθρου 86 Συντ.,

οι Βουλευτές ως έχοντες Εισαγγελική Αρμοδιότητα κατ'άρθρο 86 του Συντάγματος για ποινική δίωξη, σε περίπτωση που με άμεσο δόλο παραλείψουν τη δίωξη κάποιου υπαιτίου μέλους κυβέρνησης ή προκαλέσουν την απαλλαγή του από την τιμωρία, υπόκεινται στο νόμο και ειδικά στη διάταξη του άρθρου 239 β του Ποινικού Κώδικα για κατάχρηση εξουσίας δια παραλείψεως.

ΣΤ) Κατά τη διάταξη του άρ. 239 του ΠΚ (κατάχρηση εξουσίας ως έγκλημα σχετικό με την υπηρεσία) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: “υπάλληλος στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη ή η ανάκριση των αξιοποιώνων πράξεων: α) ... , β) αν εν γνώσει του ... παρέλειψε να διώξει κάποιον υπαίτιο ή προκάλεσε την απαλλαγή του από την τιμωρία, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών”.

Το έγκλημα δε της περιπτώσεως αυτής είναι σωρευτικά μικτό και τελείται με δύο διαφορετικούς τρόπους, δηλαδή κάθε τρόπος συνιστά αυτοτελή μορφή τελέσεως της πράξεως. Όμως και στις δύο περιπτώσεις το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό είναι το ίδιο, δηλαδή το συμφέρον της πολιτείας να τιμωρείται η τέλεση αξιοποιώνων πράξεων, ίδια δε και η απαξία της πράξεως. Οι μορφές του εγκλήματος είναι:

i) η παράλειψη διώξεως, η οποία τελείται μόνο από υπάλληλο, ήτοι όργανο που δικαιούται στην άσκηση ποινικής διώξεως (πχ εισαγγελέα) και

ii) η πρόκληση απαλλαγής από την τιμωρία, η οποία μπορεί να τελεσθεί από εισαγγελέα, ανακριτή ή ανακριτικό (προανακριτικό) υπάλληλο. Η τέλεση δε της πράξεως με τη μορφή της “προκλήσεως απαλλαγής” του υπαιτίου από την τιμωρία δεν προϋποθέτει την προηγούμενη άσκηση ποινικής

διώξεως, γιατί ο όρος “απαλλαγή” τίθεται εδώ με την “γενική” και όχι την “ποινική” του σημασία (η οποία, άλλωστε, κατά κυριολεξία, προϋποθέτει απόφαση Δικαστηρίου ή βούλευμα Δικαστικού Συμβουλίου), αφού πρόκληση απαλλαγής από την τιμωρία νοείται καθ’ οιονδήποτε τρόπο

(Βλ σχ. Νομολογία ΑΠ 1118/2010 (ΣΤ Τμ ΠΟΙΝ) (Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ),

ΣυμβΑΠ 755/2006 ΝΟΜΟΣ, ΑΡΜ 2006/912, ΠΟΙΝΧΡ 2007/159, ΟΛΑΠ 1/2005 (σε Συμβ ΟΛΟΜ-ΠΟΙΝ), ΝΟΜΟΣ, ΝΟΒ 2005/1319, ΠΟΙΝΧΡ 2005/781, Δ/ΝΗ 2005/1590, ΠΟΙΝΛΟΓ 2005/49, ΠΟΙΝΔ/ΝΗ 2005/394)

Υποκείμενο του εγκλήματος της κατάχρησης εξουσίας, υπό τη μορφή της προκλήσεως “απαλλαγής” του υπαιτίου από την “τιμωρία”, μπορεί να είναι, ο υπάλληλος με την έννοια του οργάνου (μονοπρόσωπο ή συλλογικό) δικαιούμενο στην άσκηση ποινικής διώξεως (όπως όταν το έγκλημα τελείται υπό τη μορφή της παραλείψεως διώξεως), αλλά και κάθε (γενικό ή ειδικό) προανακριτικό όργανο, αφού ως “ανάκριση” νοείται και η προανάκριση και η προκαταρκτική εξέταση, και επομένως στην έννοια του “υπαλλήλου”, στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η ανάκριση των αξιόποινων πράξεων, εντάσσεται και ο προανακριτικός υπάλληλος. .

Υποκειμενικά απαιτείται άμεσος δόλος, που συνίσταται στη γνώση της τελέσεως αξιόποινης πράξεως και του υπαιτίου αυτής, καθώς και τη γνώση ότι η συγκεκριμένη συμπεριφορά προκαλεί την απαλλαγή του και τη θέληση να προκληθεί η απαλλαγή αυτή.

Σύμφωνα με τον Κ. Σταμάτη « Ο Εισαγγελικός Θεσμός» Ποιν. Χρον. Α΄ σελ. 609 επομ.), η Εισαγγελική Αρχή δεν είναι διάδικος αλλά αυτοτελές όργανο της δικαιοσύνης και κατά την κυρία και βασική λειτουργία της ανήκει στη δικαστική, με ευρεία έννοια, λειτουργία, και η άσκηση ή μη της ποινικής δίωξης συνιστά για τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών κυρία λειτουργική αρμοδιότητα με οιονεί δικαιοδοτικό χαρακτήρα και όχι απλή έκφραση γνώμης.

Για την ταυτότητα του νομικού λόγου και στην περίπτωση του άρθρου 86 του Συντάγματος η Βουλή (σε Ολομέλεια) ως αρμοδία εκ του Συντάγματος να ασκεί ποινική δίωξη κατά μελών Κυβέρνησης ή Υφυπουργών, αποτελεί Συνταγματική Εισαγγελική Συλλογική Αρχή και αυτοτελές συλλογικό όργανο της Δικαιοσύνης του οποίου την βούληση εκφράζουν τα μέλη αυτής-βουλευτές ως έχοντες νόμιμα κατά το άρθρο 86§1 του Συντάγματος ανατεθεί σ’ αυτούς η άσκηση δημόσιας υπηρεσίας (δικαστικής-εισαγγελικής) κατά την έννοια του

υπαλλήλου στο άρθρο 13 α του ΠΚ και δη δια πλειοψηφίας α) η λήψη απόφασης για συγκρότηση ειδικής κοινοβουλευτικής προανακριτικής επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά υπαιτίων και β) περαιτέρω την άσκηση ποινικής δίωξης κατά υπαιτίου που λαμβάνει με τη δίωξη την ιδιότητα του κατηγορουμένου.

Ζ) Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι: Με το άρθρο 86 του Συντάγματος ο Συνταγματικός Νομοθέτης με το αυστηρό γραπτό Ελληνικό Σύνταγμα όρισε την Ολομέλεια της Βουλής ως Συνταγματική Εισαγγελική Συλλογική Αρχή και αυτοτελές συλλογικό όργανο της Δικαιοσύνης με αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει και δη ο νόμος 3126/19-3-2003. Την βούληση του οργάνου αυτού εκφράζουν οι βουλευτές κατ’ απόλυτη πλειοψηφία, ασκώντας δημόσια δικαστική – ει-

σαγγελική υπηρεσία, ως εισαγγελείς εν ολομέλεια από κοινού κατά την έννοια του υπαλλήλου του άρθρου 239 ΠΚ σε συνδυασμό με του άρθρου 13 α ΠΚ και δη σε πρώτο στάδιο με την κατ' απόλυτη πλειοψηφία λήψη απόφασης του όλου αριθμού των βουλευτών σε μυστική ψηφοφορία (άρθρο 155§5 Κανονισμού Βουλής) για συγκρότηση ειδικής κοινοβουλευτικής προανακριτικής επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και σε δεύτερο στάδιο μετά την έκδοση πορίσματος της ειδικής επιτροπής, πάλι με την κατ' απόλυτη πλειοψηφία λήψη απόφασης του όλου αριθμού των βουλευτών σε μυστική ψηφοφορία για άσκηση ή μη δίωξης.

Προϋπόθεση παραδεκτής ενεργοποίησης της Ολομέλειας της Βουλής ως Συνταγματικής Εισαγγελικής Συλλογικής Αρχής και ως αυτοτελές συλλογικό όργανο της Δικαιοσύνης αποτελεί η εκ μέρους τριάντα (30) βουλευτών υποβολή πρότασης για άσκηση δίωξης. Άπαξ και υποβληθεί αυτή η πρόταση των βουλευτών, η Βουλή και οι βουλευτές αποκτούν αμέσως τη δικαστική εισαγγελική αρμοδιότητα και υποχρεούνται οι βουλευτές με απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών σε μυστική ψηφοφορία να λάβουν απόφαση για την απόρριψη της πρότασης ή την αποδοχή αυτής και τη συγκρότηση ειδικής κοινοβουλευτικής προανακριτικής επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για την αξιόποινη πράξη που αναφέρεται στην πρόταση και τους υπαιτίους, ώστε μετά την έκδοση πορίσματος σε δεύτερο στάδιο να αποφασισθεί η άσκηση ποινικής δίωξης κατά το πόρισμα ή μη.

Υπαρχούσης της προτάσεως των 30 βουλευτών, η με οιοδήποτε τρόπο παράλειψη των βουλευτών να ασκήσουν την δικαστική – εισαγγελική αρμοδιότητα της Ολομέλειας της Βουλής ως Συνταγματικής Εισαγγελικής Συλλογικής Αρχής και ως αυτοτελές συλλογικό όργανο της Δικαιοσύνης, και έτσι τελικώς η πρόκληση απαλλαγής υπαιτίου από την τιμωρία, στοιχειοθετεί αντικειμενικά την κατά το άρθρο 239 ΠΚ από κοινού κατάχρηση εξουσίας.

Η συνέχιση δε της παράλειψης αυτής των βουλευτών επί μακρόν χρόνο, ενώ γνωρίζουν ότι την ως άνω δικαστική – εισαγγελική αρμοδιότητα υποχρεούνται να την ασκήσουν εντός αποσβεστικής προθεσμίας κατ' άρθρο 86 παρ. 3 εδαφ. δεύτερο του Συντάγματος, μέχρι το πέρας της Β Τακτικής Συνόδου της Βουλευτικής Περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος, με κίνδυνο εξάλειψης του αξιοποίνου και απαλλαγής τελικώς του υπαιτίου από την τιμωρία, επιτείνει τον δόλο των βουλευτών.

Δεδομένου δε ότι οι βουλευτές γνωρίζουν ότι και η προκαταρκτική ποινική έρευνα απαιτεί τουλάχιστο χρόνο 2-3 μήνες, συνάγεται ότι για να προλάβουν να ασκήσουν δίωξη, οφείλουν να έχουν ξεκινήσει τουλάχιστον την προκαταρκτική εξέταση τουλάχιστον 3 μήνες πριν την 1η Δευτέρα του μηνός Οκτωβρίου ήτοι από το μήνα Ιούλιο πριν τη λήξη της Β Τακτικής Συνόδου, καθόσον τότε θα αρχίζει η Γ Τακτική Σύνοδος και το αξιοποινο της πράξης λόγω μη άσκησης ποινικής δίωξης θα έχει πλέον εξαλειφθεί και θα προκαλέσουν την απαλλαγή του υπαιτίου πριν προλάβουν να ασκήσουν ποινική δίωξη και να ανασταλεί η παραγραφή κατά το δεύτερο στάδιο της παραπάνω πολύπλοκης διαδικασίας.

Η ανωτέρω δικαστική – εισαγγελική αρμοδιότητα της Ολομέλειας της Βουλής, ως Συνταγματικής Εισαγγελικής Συλλογικής Αρχής και ως αυτοτελές συλλογικό όργανο της Δικαιοσύνης, μπορεί να ασκηθεί και κατά τη διάρκεια τμήματος διακοπών της Βουλής καθόσον δεν αποκλείεται από κάποια διάταξη του Συντάγματος και μάλιστα όταν ειδικά υπάρχει κίνδυνος εξάλειψης του αξιοποίνου λόγω αποσβεστικής προθεσμίας ως προς την άσκηση της δικαστικής-

εισαγγελικής αρμοδιότητας, όπως ισχύει και για κάθε Εισαγγελέα Πρωτοδικών που χρεώνεται μήνυση ή δικογραφία κοντά στην παραγραφή ακόμα και σε τμήμα διακοπών ή πριν τη λήξη του τμήματος διακοπών προκειμένου να μη παραγραφεί το έγκλημα εις χείρας του και απαλλαγεί από την τιμωρία ο υπαίτιος.

II) ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Α) Την 16 Οκτωβρίου 2008 ημέρα Πέμπτη, στη Βουλή των Ελλήνων, 101 βουλευτές του κόμματος «Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα», σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, κατέθεσαν πρόταση σύστασης ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης περί «Ποινικής ευθύνης Υπουργών» : α) Για την τέλεση του αδικήματος της απιστίας σε βάρος του δημοσίου σε βαθμό κακουργήματος, κατά παράβαση του άρθρου 390 του Ποινικού Κώδικα, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην πρόταση, από τον τότε Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών κ. Πέτρο Δούκα και τον τότε Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ευάγγελο Μπασιάκο. β) Για την ηθική αυτουργία, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην πρόταση από τον Υπουργό Επικρατείας κ. Θεόδωρο Ρουσόπουλο. γ) Για την τυχόν συμμετοχή άλλων προσώπων ως συναυτουργών και συμμετόχων. Η υπόθεση αφορούσε το ως δημοσίως γνωστό θέμα ως σκάνδαλο Βατοπεδίου. (Βλ. τα από 16-10-2008 πρακτικά της Βουλής της Θ Συνεδρίασης της ΙΒ Βουλής Β Συνόδου Σχετ 2).

Η πρόταση αυτή άμεσα ενεργοποίησε την ΙΒ Βουλή της Β Βουλευτικής Σύνοδου ως Συνταγματική Εισαγγελική Συλλογική Αρχή και αυτοτελές συλλογικό όργανο της Δικαιοσύνης για άσκηση ποινικής δίωξης για κακουργήματα ως τελεσθέντα από υπαίτια μέλη της Κυβέρνησης κατά τη διάρκεια της ΙΑ Βουλής. Η κατατεθείσα πρόταση ως αναγκαία προϋπόθεση του άρθρου 86 του Συντάγματος δεν απεσύρθη ενώ ανακοινώθηκε ότι θα συζητηθεί στις 24-10-2008.

Στις 16-10-2008 ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και 80 βουλευτές του ιδίου κόμματος κατέθεσαν πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής, σχετικά με τη διερεύνηση του συνόλου της υπόθεσης της Μονής Βατοπεδίου. Η επιτροπή αυτή αφορούσε αρμοδιότητα κοινοβουλευτική κατά το άρθρο 68 Συντάγματος σε αντίθεση με την ειδική δικαστική -εισαγγελική αρμοδιότητα της Βουλής επί της προηγούμενης πρότασης κατ' άρθρο 86 Συντάγματος.

Ήδη δε προγενέστερα, οι δύο Αντεισαγγελείς Εφετών Αθηνών, Ηλίας Κολιούσης και Ελένη Σωτηροπούλου είχαν διενεργήσει αρμοδίως προκαταρκτική ποινική εξέταση για το περιβόητο σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου και αφού διαπίστωσαν ότι στην ποινική προκαταρκτική υπόθεση προέκυπταν στοιχεία που σχετίζοντο με κυβερνητικά πρόσωπα και ποινικά αδικήματα της παραγρ. 1 του άρθρου 86 Συντ., που δεν είχαν παραγραφεί σε πόρισμά τους προς τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών επεσήμαναν ότι η δικογραφία πρέπει να διαβιβαστεί αμελλητί στη Βουλή κατ' άρθρο 2 παρ. β του άρθρου 86 του Συντάγματος. Η δικογραφία δεν διαβιβάζετο στη Βουλή και οι δύο Εισαγγελικοί Λειτουργοί παραιτήθηκαν. Η δικογραφία αυτή στην Εισαγγελία Εφετών ανατέθηκε εκ νέου στην Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών κα. Σπυροπούλου, η οποία και αυτή κατέληξε στο αποτέλεσμα ότι προέκυπταν στοιχεία τέτοια ώστε η δικογραφία να διαβιβασθεί στη Βουλή αμελλητί.

Τελικώς η δικογραφία αυτή, το πρωί της Τετάρτης 22/10/2008 προσκομίσθηκε στον Κο Πρόεδρο

της Βουλής για ενημέρωση των βουλευτών, οπότε υλοποιήθηκε η επιταγή του εδαφίου β της παρ. 2 του άρθρου 86 του Συντάγματος και μέχρι το απόγευμα της ίδιας ημέρας εξήχθησαν αντίγραφα για τους βουλευτές και έτσι ολοκληρώθηκε η υποβολή της δικογραφίας στη Βουλή.

Με τα ανωτέρω περιστατικά ολοκληρώνεται ο λόγος επίσπευσης της διαδικασίας του άρθρου 86 του Συντάγματος, ήτοι της λειτουργικής δικαστικής – εισαγγελικής αρμοδιότητας της ΙΒ Βουλής.

Στις 17-10-2008 ανακοινώνεται στη Βουλή ότι στις 22-10-2008 θα συζητηθεί η πρόταση που κατέθεσε η ΝΔ και στις 24-10-2008 ημέρα Παρασκευή θα συζητηθεί η πρόταση σύστασης Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, (βλ. Σχετ. 3) η οποία ουδέποτε έγινε, κατά παράβαση του Συντάγματος.

Β) α) Στις 22-10-2008 το απόγευμα στη Βουλή (βλ. τα πρακτικά της ΙΒ Βουλής Β Συνόδου της ΙΑ Συνεδρίασης σελ 988 -1041, Σχετ. 4) υπήρξε θυελλώδης συνεδρίαση και ενώ βουλευτές υπεραμύνονται της προανακριτικής επιτροπής του άρθρου 86 του Συντάγματος, και ισχυρίζονται, μεταξύ άλλων ενδεικτικά: ο βουλευτής Ευάγ. Βενιζέλος ότι δεν ζητά αναβολή της συζήτησης στη Βουλή της Παρασκευής για την πρόταση της προανακριτικής επιτροπής (σελ. 990), ο βουλευτής Αντ. Σκυλλάκος ότι υπήρχαν σκανδαλώδεις συναλλαγές, συμφωνίες, ανταλλαγές με υπερτιμολογημένα και υποτιμολογημένα ακίνητα της Μονής Βατοπεδίου από τη μία και τα ακίνητα του δημοσίου που δίνονταν σε αντάλλαγμα από την άλλη, (βλ.σελ. 1000), ο Αθανάσιος Πλεύρης ότι από τη πρώτη στιγμή είχαν ταχθεί υπέρ της διενέργειας της ειδικής επιτροπής για προκαταρκτική εξέταση για το σκάνδαλο Βατοπεδίου και προκαταρκτική εξέταση ασκείται και με μόνο απλή υπόνοια να υπάρχει .και θεωρεί ότι προέχει η προκαταρκτική επιτροπή (εννοεί του άρθρου 86 του Συντ.) της εξεταστικής (εννοεί του άρθρου 68 Συντ.) που πρότεινε η Νέα Δημοκρατία, και ότι με την εξεταστική υπάρχει κίνδυνος παραγραφών και ότι έγιναν ανταλλαγές με τις οποίες έχει ζημιωθεί το ελληνικό δημόσιο (σελ. 1003-1004) και από την όλη ακροαματική διαδικασία προέκυπταν επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση της δικαστικής-εισαγγελικής αρμοδιότητας εκ μέρους της Βουλής κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, τελικώς δέχτηκαν ομόφωνα να διενεργηθεί εξεταστική επιτροπή (του άρθρου 68 Συντ.) όπως προτάθηκε από τον Πρωθυπουργό και βουλευτή κ. Καραμανλή και 80 βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

β) Ήδη δε στις 23-4-2009 η εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» με αρ.φυλ. 10.135 στο πρωτοσέλιδό της για την υπόθεση Βατοπέδιο κυκλοφορεί το έντυπο με τίτλο « Αμελλητί κουκούλωμα Δύο εισαγγελείς έκαναν έρευνα είδαν υπουργούς και πρότειναν Βουλή» (Σχετ. 5).

γ) Έκτοτε, η ήδη ως ανωτέρω από 16-10-2008 ενεργοποιημένη δικαστική-εισαγγελική αρμοδιότητα της ΙΒ Βουλής μέχρι τη διάλυσή της 3-9-2009 δεν ασκήθηκε από τους βουλευτές της Ολομέλειας αυτής της Βουλής παρά τις ρητές διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, ενώ ήτο ήδη γνωστός στους βουλευτές ο κίνδυνος της εξάλειψης του αξιοποίνου και της απαλλαγής υπαιτίων μελών της Κυβέρνησης επί πράξεων τελεσθέντων κατά τη διάρκεια της ΙΑ Βουλευτικής Περιόδου.

Η αποσβεστική προθεσμία του εδαφ. β της παρ. 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος παρήλθε άπρακτη με υπαιτιότητα της ΙΒ Βουλής κατά τη Β Βουλευτική Σύνοδό της και προκάλεσε την απαλλαγή των υπαιτίων κυβερνητικών στο «σκάνδαλο Βατοπεδίου» από την τιμωρία. Η άπρακτη πάροδος της ως άνω προθεσμίας βαρύνει την Ολομέλεια της ΙΒ Βουλής κατά την Β Σύνοδό της.

Γ) Από την μετέπειτα Βουλή, ήτοι την ΙΓ Βουλή που προέκυψε από τις εκλογές της 4-10-2009, στην υπόθεση γνωστή με το όνομα «Σκάνδαλο Βατοπεδίου» ασκήθηκε ποινική δίωξη εκπρόθεσμα, ήτοι ενώ είχε παρέλθει η ανωτέρω αποσβεστική προθεσμία της Β Συνόδου της ΙΒ Βουλής για άσκηση της δικαστικής – εισαγγελικής αρμοδιότητάς της, με άσκηση ποινικής δίωξης κατά των: α) Ευάγγελου Μπασιάκου (πρώην υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης), β) Πέτρου Δούκα ως πρώην υφυπουργού (Οικονομικών) και γ) Αλέξανδρου Κοντού ως πρώην υφυπουργού (Αγροτικής Ανάπτυξης) για το κακούργημα της απιστίας κατ'εξακολούθηση σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου για συνολική ζημία άνω των 73.000 ευρώ (άρθρα 98 και 390 ΠΚ), ως τελεσθέντα κατά τη διάρκεια της Βουλευτικής Περιόδου της ΙΑ Βουλής (18-3-2004 έως 2-8-2007), ήτοι στην Αθήνα στις 25-1-2005, 26-7-2006, 3-11-2004, 17-5-2005, 7-6-2004, 22-6-2004, 6-7-2004, 26-7-2006, όπως οι πράξεις περιγράφονται στο με αριθμ. 1/8-2-2011 Βούλευμα του Ειδικού Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86§4 του Συντάγματος, που έπαυσε οριστικά την ποινική δίωξη που ασκήθηκε εκπροθέσμως από την ΙΓ' Βουλή με απόφασή της στις 16/17-11-2010 μετά το από 18-10-2010 πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της.

Επειδή οι υπηρετούντες Βουλευτές της Ολομέλειας της ΙΒ Βουλής στη Β Σύνοδό της από 16-10-2008 έως 3-9-2009 στην Αθήνα, πλην των ως άνω τριών βουλευτών κατηγορηθέντων ως υπαιτίων, Υπουργού και Υφυπουργών, οι οποίοι δεν μπορούσαν να συμμετάσχουν στην εναντίον τους διαδικασία, εν γνώσει τους κατ'εξακολούθηση παρέλειψαν και δεν άσκησαν εμπρόθεσμα την κατ'άρθρο 86 του Συντάγματος δικαστική – εισαγγελική αρμοδιότητά τους, ήδη ενεργοποιημένη από 16-10-2008, κατά των ανωτέρω ήδη απαλλαγέντων πρώην υπουργού και πρώην υφυπουργών ως υπαιτίων του κακούργηματος της απιστίας κατ'εξακολούθηση σε βάρος του Δημοσίου (άρθρα 98, 390 ΠΚ) και εξ αιτίας αυτού του λόγου προκάλεσαν την απαλλαγή τους από την τιμωρία.

Επειδή τα αποδεικτικά στοιχεία του κακούργηματος της απιστίας (άρθρο 390 ΠΚ) σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, που ανεύρε εκπροθέσμως η ΙΓ Βουλή μπορούσε και ηδύνατο να ανεύρει εκ των υπαρχόντων στοιχείων και η ΙΒ Βουλή εμπροθέσμως μέχρι το καλοκαίρι του 2009 και να ασκήσει ποινική δίωξη ώστε να μην εξαλειφθεί το αξιόποινο πριν τη διάλυσή της στις 3-9-2009 και ενώ παράλληλα διενεργείτο ποινική έρευνα σε προχωρημένο στάδιο στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών και τον Απρίλιο του 2009, για την ίδια υπόθεση γνωστή με το όνομα «Σκάνδαλο Βατοπεδίου» και με εντολή της ως συλλογικό Εισαγγελικό Όργανο η ΙΒ Βουλή, ως δικαστική-εισαγγελική Αρχή κατ'άρθρο 86§1 Συντ., όφειλε και μπορούσε αυτεπαγγέλτως να ζητήσει από την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών και νεότερα στοιχεία ως Συνταγματική Εισαγγελική Αρχή κατ'άρθρο 86 του Συντάγματος, αφού ήδη από 16/10/2008 η ίδια η Βουλή είχε ενεργοποιηθεί ως Εισαγγελική Αρχή με πρόταση ποινικής δίωξης κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντ.

Επειδή από 9/5/2009 η ΙΒ Βουλή, για πρώτη φορά τόσο νωρίς, μήνα Μάιο, λειτουργούσε με Τμήματα Διακοπών, αλλά η Δικαστική -Εισαγγελική αρμοδιότητα της Ολομέλειας της Βουλής δεν είχε καταργηθεί και οποτεδήποτε ηδύνατο οι Βουλευτές και πάλι εντός του 1ου και 2ου Τμήματος Διακοπών να επανεκκινήσουν την Δικαστική -Εισαγγελική αρμοδιότητα της Ολομέλειας της ΙΒ Βουλής και με νέα πρόταση κατ'άρθρο 86 παρ 3 Συντ. ενώ γνώριζαν τον κίνδυνο επερχόμενης εξάλειψης του αξιόποινου πράξεων εμπλεκομένων υπουργών στην υπόθεση Βατοπεδίου και συνεπώς την απαλλαγή τους από την τιμωρία.

Επειδή η ΙΒ Βουλή, ως Δικαστική-Εισαγγελική Αρχή και Συλλογικό Όργανο, κατανάλωσε

εν γνώσει της τη διάρκεια της Β Συνόδου χωρίς να ασκήσει την κατά την παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος Δικαστική -Εισαγγελική Αρμοδιότητά της και εν γνώσει της παρήλθε η αποσβεστική προθεσμία του εδαφ. β της παρ. 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος και κατέστη υπαίτια ως Συλλογική Δικαστική-Εισαγγελική Αρχή και απήλλαξε εν γνώσει της από την τιμωρία τα υπαίτια μέλη της Κυβέρνησης, τα οποία μπορούσε να ανεύρει και ονοματίστηκαν αρχικώς με την από 16-10-2008 πρόταση 101 Βουλευτών κατ'άρθρο 86§3 Συντ. (βλ. Σχετ. 2, πρακτικά ΙΒ Βουλής Β Συνόδου Θ Συνεδρίασης 16-10-2008) και ανεύρε ως υπαίτια εκπροθέσμως η ΙΓ Βουλή με το πόρισμα της για κατηγορίες τη Δευτέρα 18-10-2010, δυνάμει του οποίου εκπροθέσμως ασκήθηκαν ποινικές διώξεις και αποδόθηκαν κατηγορίες για κατ'έξακολούθηση απιστία σε βαθμό κακουργήματος κατά μελών Κυβέρνησης ως αναγράφονται στο με αριθμ. 1/8-2-2011 Βούλευμα του Ειδικού Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86§4 του Συντάγματος (βλ. Σχετ. 1 Πρακτικά της 8-2-2011 ΟΓ Συνεδρίασης Β Συνόδου ΙΓ Βουλής, ημέρα Τρίτη).

**Επειδή εν προκειμένω κατά την αξιολόγησή μας, η ανωτέρω συμπεριφορά της Ολομέλει-
ας της ΙΒ Βουλής ως προς την μη έγκαιρη απονομή ποινικής δικαιοσύνης και εξ υπαιτιότητάς εν
γνώσει της απαλλαγής των υπαιτίων, υψηλά ιστάμενων, μελών Κυβέρνησης, για κακουργηματική
απιστία σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, ως διαπιστώθηκε από την ΙΓ Βουλή, συνιστά κατ'
έξακολούθηση κατάχρηση εξουσίας κατ' άρθρο 239 β ΠΚ από 16-10-2008 έως 3-9-2009 και
ως κακούργημα παραγράφεται σε 15 έτη (ήτοι ολικώς την 3-9-2024) και προσβάλλει άμεσα την
τιμή μας και την αξιοπρέπειά μας ως εντίμων πολιτών και υφιστάμεθα ηθική βλάβη ως Έλληνες
Πολίτες που τηρούμε το Σύνταγμα και τους νόμους και επειδή με την ανωτέρω πράξη της Βουλής
προσεβλήθη το κύρος της Δικαιοσύνης.**

**Επειδή με την παρούσα έγκληση – μήνυση δεν έχουμε σκοπό να δυσφημήσουμε ή να
εξυβρίσουμε τους εγκαλουμένους Βουλευτές, αλλά υποβάλλουμε αυτή ως πολίτες επειδή
αντιλαμβανόμαστε ότι έχει διαπραχθεί η αυτεπαγγέλτως αξιόποινη πράξη της κατάχρησης
εξουσίας με την ατιμωρησία πολιτικών προσώπων στην υπόθεση γνωστή με**

**το όνομα «Σκάνδαλο Βατοπεδίου» και ως πολίτες έχουμε δικαιολογημένο συνταγματικό
δικαίωμα και ενδιαφέρον, ηθικά και νομικά, η Βουλή να ασκεί εμπρόθεσμα την δικαστική-
εισαγγελική αρμοδιότητά της κατ' άρθρο 86 του Συντάγματος τηρώντας αυτή το θεσμό δικαίου
και να μη μας προσβάλλει ως πολίτες.**

**Επειδή η έγκληση -μήνυση είναι βάσιμη και αληθής στηριζόμενη σε αληθινά γεγονότα
και ειδικά επί των πρακτικών της Βουλής και του με αριθμ 1/8-2-2011 Βουλεύματος του Ειδικού
Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86 παρ. 4 του Συντάγματος**

Επειδή για την άσκηση ποινικής δίωξης αρμόδιος είναι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών.

**Επειδή επιφυλασσόμεθα να προσκομίσουμε και άλλα έγγραφα και να προτείνουμε επιπλέον
μάρτυρες δημοσιογράφους που ασχολήθηκαν με την έρευνα της υπόθεσης Βατοπεδίου.**

**Επειδή αποδεικτικό υλικό για την παρούσα υπόθεση υπάρχει στη σχετική δικογραφία στο
Εφετείο Αθηνών, γνωστή ως «Υπόθεση Βατοπεδίου» με ήδη κατηγορουμένους τους, Εφραίμ
(μοναχό), Αγγέλου κλπ, ζητούμε να επισυναφθούν αυτεπαγγέλτως αντίγραφα αυτής της
δικογραφίας στην παρούσα υπόθεση.**

Για τους λόγους αυτούς

Μηνύουμε τους Βουλευτές της Β Συνόδου της ΙΒ Βουλής (πλην των ανωτέρω τριών προσώπων) για την πράξη της κατάχρησης εξουσίας κατ' εξακολούθηση (άρθρα 98, 239 β ΠΚ) και για όποια άλλη πράξη αποδειχθεί κατά παντός υπευθύνου συμμετόχου, ηθικού αυτουργού ή άμεσου συνεργού ή απλού συνεργού.

Ζητάμε να ασκηθεί νόμιμη ποινική δίωξη κατ'αυτών.

Δηλώνουμε παράσταση πολιτικής αγωγής για χρηματική ικανοποίηση 40 ευρώ με επιφύλαξη λόγω ηθικής βλάβης επελθούσας σε εμάς από την ανωτέρω πράξη ή και άλλως για στήριξη της κατηγορίας.

Αθήνα 17 Μαρτίου 2012

Οι κατωτέρω εγκαλούντες-μηνυτές και υπογράφωντες, συγχρόνως εξουσιοδοτούμε με την παρούσα τον /την δικηγόρο Αθηνών, Θεοδώρα Κρητικοπούλου,

να καταθέσει την παρούσα έγκληση στον Κο Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών.

(Ακολουθούν υπογραφές με θεώρηση γνησίου 106 μηνυτών)

- 1).....
- 2).....
- 3)
- 106).....

Προσκομιζόμενα έγγραφα-σχετικά εννέα (9)

- 1) *Πρακτικό ΙΓ Βουλής Β Συνόδου Συνεδρ ΟΓ'8/2/2011, σελ 4899-4929 βούλευμα Ειδικού Δικαστικού Συμβουλίου Άρθρου 86§4 Συντάγματος*
- 2) *Πρακτικά ΙΒ Βουλής Β Συνόδου Θ Συνεδρ. 16/10/2008*
- 3) *« « « « « Ι Συνεδρ 17/10/2008*
- 4) *« « « « « ΙΔ Συνεδρ 22/10/2008*
- 5) *Δημοσίευμα Ελευθεροτυπίας, δημοσιογράφου Κατερίνα Κατή με τίτλο «Αμελλητί Κουκούλωμα» της 23?4/2009, αναρτημένο στην ιστοσελίδα http://nonews-news.blogspot.com/2009/04/blog-post_7130.html*
- 6) *Πρακτικά ΙΒ Βουλής Συνοδ Β, ΙΣΤ Συνεδρ 24/10/2008*
- 7) *Νομολογία Ολ ΑΠ 1/2005 σε Συμβούλιο «ΝΟΜΟΣ»*
- 8) *« ΑΠ 1118/2010 απόφαση ΣΤ Ποινικό «ΝΟΜΟΣ»*

9) « ΑΠ 755/2006 σε Συμβούλιο «ΝΟΜΟΣ»

10) Εξουσιοδοτήσεις

Προσάγεται παράβολο δημοσίου για την έγκληση –μήνυση με αριθμ 1244650 Σειρά Α και Παράβολο πολιτικής αγωγής με αριθμ 1524870 Σειρά Α και 4728771 Α Σειρά Α

Αντίκλητος ορίζεται η δικηγόρος Ντόρα Κρητικοπούλου

Ο καταθέτων ως πληρεξούσιος

Αθήνα 30/3/2012

ΝΤΟΡΑ ΛΑΜ. ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΘΗΩΝ ΑΜ/ΔΣΑ

.....

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ 30-Μαρτίου-2012

.....

ΣΧΟΛΙΟ Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αθηνών δεν απέρριψε την μήνυση και στις 3/9/2012 διέταξε προκαταρκτική ποινική εξέταση, η οποία διενεργείται από την 13^η Πταισματοδίκη Αθηνών.

Ήδη καταθέσαμε οι τρεις πρώτοι μνηντές. Προτείναμε 5 μάρτυρες, 3 δημοσιογράφους και 2 Αντεισαγγελείς Εφετών Αθηνών, που παραιτήθηκαν στις 14-10-2008 εξ αιτίας του θέματος του Βατοπεδίου επειδή παρεμποδίστηκαν ενώ κατ'άρθρο 86 του Συντάγματος όφειλαν και ήθελαν να στείλουν τη δικογραφία στη Βουλή διότι προέκυπταν ενδείξεις σε βάρος Υπουργών.